

om, at der blev indført en Bestemmelse om, at den Kommission, som efter denne Paragraf skal arbejde med Fastsættelsen af eventuelle Erstatninger, særlig skulde tage Hensyn til, om Banen tidligere har sluttet Overenskomst med de paagældende om Foranstaltninger mod Brandfare, samt i fornødent Omfang ogsaa tilkalde forstkyndig Medhjælp. Men under Hensyn til, at den i § 7 omhandlede Kommissions Virksomhed kun er rent midlertidig, har jeg overfor Landstingsudvalget lovet at instruere Kommissionen i Overensstemmelse med Udvalgets Ønsker paa dette Punkt, og man har derefter fra Udvalgets Side ikke anset det for nødvendigt at optage nogen udtrykkelig Bestemmelse herom i Lovforslaget.

De Ændringer, som i Landstinget er indførte i Lovforslaget, ændrer jo ikke noget ved Lovforslagets Principper og er i det hele taget ikke af gennemgribende Art udover det, at Afstanden fra Sporet for Opførelse af brandfarlige Bygninger er betydelig forøget, nemlig fra 25 m til 45 m. Der er herved ikke nogen større Forskel fra det nuværende, idet man jo nu har en Afstand af 44 m, saa vidt jeg husker. Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Kirk: Efter at den højtærede Minister for offentlige Arbejder nu har gjort Rede for de Ændringer, som Lovforslaget er undergaaet i Landstinget, kan jeg fatte mig ganske kort. Jeg skal indskrænke mig til at genkalde i Erindringen, at Folketinget i 1919 vedtog Lovforslaget enstemmigt, og at man ligeledes oppe i Landstinget har vedtaget det nu ændrede Lovforslag enstemmigt. Vi gaar i Partiet Venstre ud fra, at Lovforslaget ikke vil møde synderlig Modstand i dette høje Ting. Vi kan fra vort Partis Side ganske tiltræde de Ændringer, som Landstinget har foretaget i det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Erstatningsansvar for Skade ved Jernbanedrift.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 267).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Nærværende Lovforslag blev i Samlingen 1918—19 fremsat i dette Ting, men da det ikke naaede at blive færdigbehandlet i nævnte Samling, blev det paa ny fremsat i Samlingen 1919—20 og underkastet 3 Behandlinger og med nogle Ændringer oversendt til Landstinget. I Landstinget blev det ikke færdigbehandlet i Samlingen 1919—20 og er derfor paa ny blevet fremsat i Landstinget i indeværende Samling. Med dette Lovforslag tilsigtes der en Revision af Loven af 26. Marts 1898 om Erstatningsansvar for Skade ved Jernbanedrift. Saaledes som Loven af 1898 er blevet anvendt af Domstolene, vil dens Bestemmelser let kunne blive alt for byrdefulde for Jernbanerne, navnlig med Hensyn til Erstatning for Brandskade. Særlig har man fra Privatbanernes Side været meget bekymret for den betydelige Brandrisiko, der paaføres Banerne derved, at der tæt op til Banerne og for at nyde godt af disses Nærhed opføres kostbare Bygninger. Ministeriet har maattet give Banerne Medhold i, at det ikke var rimeligt, at de alene skulde bære Brandrisikoen for Anlæg, der delvis var opførte tæt ved Banerne for at nyde Fordel af Banens Nærhed. Regeringen nedsatte derfor som før nævnt en lille Kommission til at overveje disse Forhold.

Sammen med Spørgsmaalet om Banernes Erstatningspligt for Brandskade optog man til Overvejelse Spørgsmaalet om Erstatningspligten for Personskade ved Jernbanekørsel. Loven af 1898 har paa dette Omraade den Mangel, at der ikke er givet bestemte Regler for, hvem der er berettiget til Erstatning, ligesom den heller ikke indeholder nogen som helst Grænse for Erstatningspligten. Hvor det drejer sig om hændelig Skade, der efter de alminde-